

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frtEgyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

A tanév végén.

Egy elmúlt tanév eredményeire tekinthetnek vissza ismét a szülők. Ez az eredmény többé-kevésbé kielégítő. Iskolánk niveau-ja folytonosan emelkedik, s ehhez képest javul az az értelmi fok is, melylyel gyermekeink azokból kikerülnek. Ez pedig nagyon fontos. A megélhetés gondjai mindig súlyosbodnak, s így csak természetes, sőt észszerű, ha az iskola már eleve az életre neveli a gyermekeket.

A lefolyt vizsgálatnk arról az öröndetes körülményről győzhetnek meg bárkit is, hogy a gyakorlati élet követelményei mind szélesebb medret vájnak maguknak oktatási rendszerünkben. Reform reformra következik, melyeknek ugyszólván kivétel nélkül az az irányzatuk, hogy ezt a célt a megvalósuláshoz közelebb vigyék. Az elemi és középiskolák, a kereskedelmi és egyéb szakiskolák tantervének, beosztásának és általános tanítási rendjének az eddigi alapoktól eltérő megálapítása, illetőleg megváltoztatása csakis ebből az okból történik.

A középiskolák immáron inkább az életnek kezdik nevelni ma a gyermekeket, mint az előtt. Még nem is olyan régen szent és sérthetetleneknek tartott u. n. paedagógiai elvek romokban hevernek, s ezekből támadt fel diadalmas Phönix-madárként a gyakorlati oktatás elve. Szemlétemást az a törekvés hatja át közoktatásügyünk lelkes bajnokait és vezérlő férfait, hogy az iskola ne csupán elvont tudományok ismeretére tanítson,

hanem hogy igazi előkészítője legyen a való életnek, s a mi legfőbb, hogy tetemesen megkönnyítse a pályaválasztás nehéz feladatát.

A pályaválasztás! Évről évre megújuló súlyos feladat és kötelesség, mely gyötrően nehezedik az aggódó és a gyermekük jövőjén töprenkedő szülők lelkére. Ezt a gondot teljes egészében át bírjuk érezni, s ez magyarázza meg egyuttal azt is, hogy ily körülmekintő gondossággal irunk e kérdésről. Azt mondhatnók, hogy most aránylag könnyű a helyzet! Publiczistikai feladatunk ugyanis azt teszi kötelességünkke, hogy a pályaválasztás kérdését is magasabb szempontokból, hogy úgy mondjuk a korszellem irányító hatásából kiindulva tárgyaljuk.

Az anyagelviség korát éljük. Mindenütt és mindenben a reális, kézzel fogható érték ma a döntő tényező. Ideális törekvéseknek a korszellem semmikép se kedvez s azt hisszük, nem csatlódunk, ha kimondjuk, hogy a gyakorlati pályáé a jövő. A tudományos pályák értéke mintha aláhanyatlott volna, a miben valószínűleg sok része van annak is, hogy oda nem való, lehetségtelen, vagy épen a könnyű életet hajszólo elemek léptek nagy számmal e pályákra.

A míg tehát egyrészt azt látjuk, hogy a gyakorlati pályákon lévők tekintélye öröndetesen gyarapodik, addig másrészt a tudományos pályákra való özönlés is kisebb méretűvé kezd válni. Ez egyelőre a változás és bizvást mondhatjuk, a vizsgálathatás eredménye És ezt nemcsak a társadalom életében, hanem a hivatalos oktatási körök

munkálkodásában is megfigyelhetjük. Az élet gyakorlati céljait van hivatva szolgálni a slőjd, vagyis közügyességi oktatás behozatala iskoláinkba, nemkülönben a testedzés, tornázás hatékonyabb felkarolása.

Hogy mekkora súlylyal eshet a jövő nemzedék fejlődési folyamatába a gyakorlati oktatás és a testedzés fokozatosan keresztülvitt kultiválása, arra bizonyosság lehet báró Atzél Bélának a fővárosban már megvalósulás előtt álló gyönyörű tervezete, mely szintén az új nevelési iránynak egyik hatalmas jnlző oszlopa, s megerősítője annak az okos és bevált szállóigének, hogy: csakis ép testben lakhat ép lélek. Hogy pedig a lélek is ép legyen, arról gondoskodik Wlassics miniszter legutóbbi oktatási rendelete, melyet csakis örömmel üdvözölhet minden igaz érzésű hazafi.

Vásároljunk a saját piacunkon!

Egy előkelő polgártársunktól vettük az alábbi figyelemre méltó sorokat:

A közönség igen nagyrészenek az a rossz szokása van, hogy szükségleteit nem azon városban szerzi be, a hol él, küzd és lakik, hanem közeli vagy távol fekvő nagy városokból.

A falusi lakó sok esetben nem térhet ki az elől, hogy czikkeit, melyeket lakóhelyén nem kaphat, megrendelje más helyről, de egy közepes vidéki város lakója alig tudna elfogadható okot felhozni külső megrendeléseire.

TÁRCZA

A „Tavaszi dalok”-ból.

Hogy került képed a szívembe,
Arra feleljen a ki tud.
Egyszerre jött s megfészkelte benne,
Kivüle másnak hely nem jut.
Itt van a képed, ám te magad
Messze vagy tőlem elérhetlen,
Ambár közelből látlak gyakorta,
Távolság választ, mérhetlen.
És így hiába vágyódom én
És azt a képet biába imádom,
Könyörtelen tekint arcod reám —
Boldog nem leszek én e világon.

*

Nem tudok írni, nem tudok!
Szívem is, lelkem is háborog,
Egymást űzi bennem a sok érzemény:
Rajongás, búbánat, csalóka remény,
S fejemben fő ezernyi gondolat,
Mindenik el akar nyomni egy másikat,
Egyet sem tudok végig gondolni . . .
Hej! az a szerelem, de furesa egy holmi!

Majoros Emil.

A vég előtt.

Nyugodtan, változatlan ütemben leng az óra ingája, kérlelhetlen következetességgel járnak a mutatók a fehér lap előtt és az a nagy, hajszálvékony, a hányszor vonásról-vonásra ugrik, az mindig egy másodpercet jelent, a vastagabb a muló perczeket mutatja, a

kicsi meg, míg számtól számhoz kúszik, óra telik bele. Oh, hogy forog az a vékony veszettül, mily őrtől sebességgel rohan az a másik, mily gyorsan szalad az a kicsi. Gyorsan, sebesen, mulik az idő, szinte félek, hogy nem készülök el a kellő órára.

Mikor leültem az íróasztalhoz, még tizenegyedél órárn volt hátra; — most már csak tizenkét óra és huszonbét percz van belőle. Sietnem kell, hogy elkészüljek, mielőtt ez az idő elmulik. Sietni, sietni.

El kell készülnöm az étellel.

— Istenem, vétettem parancsolatod ellen. Könyörögtem bocsánatodért. Azt hittem, irgalmas leszel a megtérő bűnössel szemben, azt hittem, végtelen kegyelmed fel fog oldani vétkem terhe alól. És a mikor fohászkodtam hozzád, megkönnyebbülést éreztem, azt gondoltam, hogy az a mennyei megbocsátás malasztja.

Istenem, te talán megkegyelmeztél, de az emberek nem kegyelmeznek meg. Bűnhödnöm kell vétkemért, bűnhödnöm olyképen, hogy újabb vétkekkel tetézem az elkövetett bűnt

Istenem, kinek trónja előtt fogok nem sokára al-lani, meg fogod-e bocsátani második nagy bűnömet, melybe az emberek kegyetlensége kergetett belé. Ha megbocsátottad, hogy a hatodik parancsolat ellen vétettem, meg fogod-e bocsátani, hogy most önkezemmel vét-k véget életemnek.

Istenem! Kegyelmezz! Irgalmazz!

*

Nem fogsz megérteni, édes anyám, ha nem mondok el neked mindent. Hogy is tudnád különben fel-fogni, te drága szeretett szülém, hogy vidám, örökké jökedvű és az életet annyira szerető fiad miért lett öngyilkossá.

Hát hallgass meg, édes anyám, Könyezzel, sirj, az jót fog tenni neked. Gyászolj meg, mint az emberi kegyetlenség halottját. De ne essél kétségbe. Találkozunk még, és akkor aztán örökre. Most már közel

vagyok az örökkévalósághoz, tehát csak abban vetem minden reménységem.

Vétettem a hatodik parancsolat ellen. Volt egy asszony, egy zöldesszemű, démoni szépségű asszony, a ki nézésével elvette az eszemet. Elvette a szívemet is, és én úgy vonzódtam hozzá, mint a lepke a lánghoz, szerettem, élveztem szerelmét, azt a mézédés mérget, és most — életemmel fizetek ama perczek gyönyörűségért.

Mikor a férje megtudta titkuukat, anélkül, hogy egy szóval is szólott volna erről, meghívott magához. Szobájában kivüle még két más ember volt. Odavezettek egy fekete posztóval leterített asztalhoz, melyen egy urna állott. Az egyik ember két golyót vett elő, az egyik fehér volt, a másik fekete, és bedobta őket az urnába.

— Húzzon ki egyet, szólta a férj; ön megsértette a becsületemet, családom becsületét, — egyikünk tölösleges a világon. Ön húz először, a másik golyó az enyém. A kinek a fekete jut, az mához számított két hónap alatt agyonlövi magamagát.

— De uram, az amerikai párbaj nem lovagias elégtétel.

— Niucs más mód, felelte a férj hidegen. Állásom tiltja a fegyverrel való elintézését.

Ez a kényszer. Ha nem húzok golyót, talán lelő. De ha nem lö le, meg vagyok becsületenítve egész életemre. A két segéd világga kürtöli, hogy nem akar-tam elintézni becsületbeli ügyemet.

Reszkető kézzel belenyúltam az urnába, megfogtam az egyik golyót, kihúztam — fekete volt.

Éreztem, hogy arczomból minden csepp vér elszáll, hogy krétafehérre sápadok, de összeszedtem minden erőmet, hogy szilárdnak maradjak.

— Tehát mához két hónapra.

Ma már a nagy városok „egyedárúsága“ teljesen megszűnt. Minden üzlet, úgy a kisebb, mint közepes városokban — a kivételeket leszámítva — minden újdonsággal rendelkezik és senki sem ismeri a vásárló közönség szükségleteit, igényeit annyira, mint a kereskedő és iparos, mert éppen üzletében, illetve műhelyében jut legjobban tudomására a lakosság kívánsága. Éppen ezért rak-tára már saját érdekében is annyira nagy és változatos; kirakatot igyekszik minél tetszetősebb alakban kiállítani és mindez neki nagy fáradságába, idejébe és sok pénzébe is kerül. Daczára mindezeknek, fáradozása legtöbb esetben hiába való, mert a közönség, noha a szükséges cikkeket kivétel nélkül az itteni piacon is megkaphatná, azoknak beszerzése végett más városokba fordul, legtöbbször nem tudván azon téves előítéletből kivetközni, hogy idegen helyről jobb portékát olcsóbban kaphatnak.

Ha a közönség ezen gyakorlatból csakugyan hasznot húzna, egyes esetekben pártolni lehetne azt, de ez tényleg nincsen úgy. Ezért azon véleményben vagyunk, hogy egy város lakóinak, addig, míg a helybeli kereskedők és iparosok igényeiket, keresletüket és kívánalmaikat kielégíthetik, ugyszólva erkölcsi kötelességük ezeket támogatni. A közönségnek ezen kötelessége már azért is elkerülhetlen, mert úgy az iparos, mint az üzérkedő éppen úgy viseli a város közterheit, mint annak más polgára. Hová juthat egy város ipara, kereskedelme, ha éppen a legtehetősebb és legfőképebb polgárai kívülől rendelik portékájukat? Ilyen körülmények közt nem csak hogy az ipar és üzlet iránti buzgalom lanyhul, hanem elvész az anyagi erő is, azokat virágzó állapotban fenntartani. A kár, melyet ezáltal úgy az iparosnak, mint a kereskedőnek és természetes következményeként a közönségnek is okoztanak, úgy erkölcsi mint anyagi tekintetben igen nagy, és a városokban levő rossz üzleti viszonyokért a közönséget féltetlen felelősség terheli, mert neki áll módjában, a helyi piacot bevásárlásai által a pangástól, a lanyha és erőtlén forgalomtól megmenteni.

Szívleljük meg ezt mindnyájan, mert minden polgártól meg lehet követelni, hogy polgártársai érdekeit figyelembe vegye és sehol sem tűnik szembeötlőbben elő a régi szálló ige jelentősége: „Egyik kéz mossa a másikat!“

Most pedig csak tizenegy és fél óra van hátra abból a két hónapból. A holnapi nap delén jár le a a határidő melyen a becsületbeli adósságomat, azt a szívemnek irányzott lövést, le kell rónom. De nem fogok addig várni. Jobb most éjjel, mikor a csendben az ember elhagyatottnak, egyedülállónak érzi magát. Nem esik oly nagyon nehezére a valás, hisz nincs, ki nek nyújtson kezét búcsúzásra.

*

Édes anyám, a távolból, gondolatban csókolok neked kezét. Isten veled jó szülém, Isten veled, őrizzen meg az Ég a kétségbeeséstől, kiméljen meg az Úr a túlságosan nagy fájdalomtól.

Síj, édes anyám; síj és könnyebbüljön meg tőle fájdalomterhes szíved. Síj, sirasd fiadat, kit, tudom, nagyon, nagyon szeretél, és a ki most Isten után hozzád is imádkozik, hogy bocsáss meg neki. Mindenért a mit eddig vétettem ellened és azért, a mivel még fogok vétkezni.

Talán megtudsz bocsátani bűnös fiadnak, talán, mikor visszontlátljuk egymást egy más világban, meg is fogom tudni, hogy megbocsátottál nekem. Mert hiszem, hogy egyszer találkoznunk még.

Én meghalok. Az a revolvorgolyó, mely szívembe fog hatolni, kiönti véretem és elszabadítja lelkeket a bűnös testtől. A lélek elszáll és nem tudja senki: hová?

Hiszem, én Istenem, hogy hozzád kerül lelkem, mikor e porhüvelyt elhagyja, hiszem, hogy van más élet, öröklét a földi élet után, hiszem, hogy majd ott, az örök világosság honában találkozni fogok édes szülémmel.

Megválok az élettől. Tudni — senki sem tudja azt

A vetések állása és a mezőgazdasági állapot.

— Hivatalos jelentés. —

A földmívelésügyi m. kir. miniszterhez a gazdasági tudósítókól beérkezett jelentések szerint, amennyire kedvezett június hó eleje a mezőgazdaságnak, csaknem olyan kedvezőtlen volt június hó második harmada, mely időszakban egyik szélsőségből a másikba átesapó időjárás uralkodott. Dér, gyakori sűrű köd, hűvös, szeles, idő, utóbb forróság és zivatarokkal kapcsolatban erős záporok és jégesők az ország számos részében jelentékeny károkat okoztak.

A június 23-án beállott s az ország nagy részére kiterjedő esőzés még inkább fokozta a bajt, amennyiben a jelentés időszakában több helyen újra föllépett, illetve az ezen időszakban rohamosan terjedni kezdett káros élősdiek, nevezetesen a rozsa és a buzagyökélgomba ismét tetemes kárt okoztak.

Jelezve volt egy multkori jelentésben, hogy az akkor beállott abnormális időjárás, mely e hó derekán tetőpontját érte el, különösen az erős ködök következtében a termést még csökkenthetik s ez tényleg be is következett.

Az összes gabonanemlék, de különösen a buza és rozs egyes vidékeken sokat romlottak az utolsó jelentés óta. A búzában a rozsa és a gomba, az utóbbi főleg a Tiszavidék némely vármegyéjében 5—21 százaléknyi kárt okozott. Az üszög is mutatkozik főképp az Alföldön, a hol sajnos még ma is igen felületesen készítek elő a vetőmagok használni szokott búzát. A rozs kalászaiban a köd talán még a dérnél is több kárt okozott. Igen sok a hibás kalász és a szemek sem mindegyik tökéletesek.

Az árpa és zab sem fejlődhetett, sőt egyes helyeken a vetések is visszaesést mutatnak. Ugyanez konstatalható a kukoriczában, valamint a hüvelyes és kerti növényeknél, a melyeknek a dér is nagyon ártalmukra volt. A gumós növények, dohány és takarmányos földek türethetően viselték a szeszélyes és nagyobbára kedvezőtlen időjárást, ugyszintén a szőlők is, mely utóbbiak általában meglehetősen jól állanak, kivéve azokat a vidékeket, a hol a jégeső és erősebb fagy károkat okozott.

A jelen'is időszakában jégesés volt több helyen, kárt okoztak a záporosók és viharok Szolnok-Doboka-Hajdu-, Temes-, Ung-, Szatmár, Maros-Torda-, Kis-Küküllő, Szolnok-Doboka-, Ugocsa-, Arva-, Bihar- és Borsód-megyében.

A rozsa okozta kár tetemes.

A legutóbbi napokban beérkezett távirati jelentések szerint 10 százalékgig terjedő rozsdakárt jeleznek: 158 és 10 százalékon felül levő rozsdakárt: 151 helyről. Rozsdamentes vetésekről összesen 189 helyről érkezett jelentés.

A mezőgazdasági állapot tehát általában véve hátrázottan kedvezőtlenebb ma, mint a mult hetekben volt és ha az időjárás kedvezőtlen jellegét továbbra is megtartja, el kell készülnie lennünk a terméskilátások további, esetleg tetemes mérvű csökkenésre, ami annál könnyebben bekövetkezhethet, mert az igen sok helyen

e világon, hogy mit jelent a halál. Testünk elpusztul, feloszlik, megsemmisül. Koporsóba teszik a kihűlt tetemet, aztán koporsóstul a földbe eresztik, befedik, talán fejtát vagy kőoszlopot állítanak oda, a mire egy név van írva. Vagy pedig egy névtelen kereszt jelöli a sírt. Aztán azt mondják: „Itt nyugszik egy öngyilkos.“ Istenem, higgyem-e, hogy ez a vég?

Nem, nem hiszem. Ha megteremtettél én Istenem, kell, hogy más ezéiből teremtetél legyen meg, mint hogy egy darabig éljek e földön, vétkezzen parancsolatod ellen, megtérve elnyerjem mennyei bocsánatodat és azután az emberi kegyetlenkedés áldozatává téve a nyirkos föld durva rögei közt semmisüljek meg. Ha megteremtettél, én Istenem, kell, hogy más ezéid legyen velem, mert a megsemmisülés nem lehet ezéid. Kell hogy a valóságos ezéid a végtelenségben, az örökkévalóságban legyen.

Bizodalmam a te végtelen kegyelmed, a te örökkévaló jóságod.

*

Oh! hogy forognak a mutatók az óralap előtt! Oh, hogy siet az idő! Még csak nyolcz óra és húsz perc van a határig.

Nem, ne legyen még annyi sem.

Jer, jer, te csillogó kis fegyver, ideszoritlak mellembe, szívem elé, mindjárt vége lesz mindennek.

Istenem, Atyám! vétkeztem és vétkekre készülsz! Kegyelmezz! Irgalmaz!

Isten veled édes szeretett, jó anyám! — Isten veled — a viszontlátásra.

Majoros Emil.

megdőlt vetéseket néhol a rozsdától is teljesen el van nap leve. Száraz, enyhe időre volna szükség, különben a kasza alá érett őszi árpa és buza aratása is késni fog.

Ezuttal is az 1895-iki országos mezőgazdasági statisztikai telvételek bevetett területi adatait véve alapul, a gabonanemlék területe a következő: buza 5,51500, rozs és kétszeres 1,841.000, árpa 1,788.000 és zab 1,685.000 kat. hold.

Az őszi buzavetések, különösen a koraiak az ország több vidéken jóval gyengébbek, mint a későiek, ámbar ez utóbbiakból a viharos, esős időjárás szintén sokat megdőntött s most is feklésnek a vetések. A buza az Alföld nagy részében már érik — aratása pár nap múlva megkezdhető, föltéve, hogy az időjárás alkalmas lesz e munkálatokra. Minthogy az ország szerte uralkodott ködös idő, továbbá eső, zápor és dér következtében a rozsa sok helyen már erősen megtámadta a búzát és annak nemcsak a levélzetét teté tünkre, hanem szárán és néhol különösen a kalászokban is mutatkozik — a terméskilátás általában esőkkent. De hanyatlottak a vetések a már többször említett gombabetegségek következtében is. Ezen kalamitások daczára kedvező időjárás esetén uagy átlagban még mindig közepes eredményre van kilátás, mert a várható buzatermés hozama a kimutatott 5,515,000 kat. holdnyi területen tekintve, hogy a június hó 20-iki állapot után beérkezett távirati jelentésekben jelzett újabb elemi csapások és egyéb károsodások figyelembe vételével még mintegy 5 százalékgig levonandó volt, körülbelül 36 millió métermázsára nyujt reményt. A mult évben közel 35 millió métermázsra buza termett és így a valószínű eredmény szemben 1898-al még mindig valamivel kedvezőbb lenne, föltéve természetesen, hogy a buzavetések az eddigi veszteségen föltul további nagyobb mérvű károsítások nem fogják érni. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy mihelyest a rozsa föllépett, annak a termésre való hatásait számszerűleg megállapítani fölöttébb kétséges, mennyiben a rozsa további fejlődése és terjedése teljesen az aratásig még hátralévő rövid időszak időjárási viszonyainak alakulásától függ; amely körülmény a végeredményt akár kedvező, akár kedvezőtlen irányban még jelentékenyen befolyásolhatja.

A rozs és kétszeres 1,841.000 kat. holdra becsülhető; minthogy a rozsok is szenvedtek az utóbbi időben dér és ködök, továbbá záporosók és jégesők következtében, ezekben is némi visszaesés mutatkozik.

Az őszi árpát az alföldön néhol már aratják, illetve ahol az esős időjárás nem akadályozta a munkálatokat — már le is aratták. Az őszi árpatermés hozama közepes és jó közepes. A tavaszi árpa nagyobbára csak most virágzik; általában ez is sokat szenvedett.

A zab egyes vidékeken szintén, habár csak kisebb területeken is, rozsdától teljesen el van nap leve, néhol pedig a gaz is nagyon felverte magát benne és így ez a növény is szemben a multkori jelentésben foglaltakkal meglehetősen hanyatlott.

A répa-repeze eredménye nagyrészt gyöngé. A káposzta-repeze jobb eredménnyel biztat.

A kukorica vetések több helyütt az esőzésektől nem munkálhatók.

A dohány-ültetvények jól fejlődnek, néhol palánta hiány miatt későn ültették, itt némileg elmaradt.

A takarmány és cukorrépa vetések fejlődése ott, ahol műveléstük még idejekorán befejezhető volt kielégítő.

A burgonya az ország északnyugati részén, valamint az erdélyi vármegyékben dértől és fagytól szenvedett.

A lóhere és lucerna második hajtása szépen fejlődik.

A legelők fűnövése a Duna jobb és balpartja vidékén, valamint az erdélyrészi vármegyékben fogyófélben van. Egyebütt jól áll.

A szőlő fejlődése általában kielégítő és biztató.

Újdonságok

Gyulafehérvár, 1899. június 29.

— Nagy mulatság a Lövölde helyiségében. F. évi július hó 2-án vasárnap, a gyulafehérvári lövész-egylet nagy nyári mulatságot rendez a Lövölde helyiségében a következő sorrenddel: 1. Egy velencei delután és est. a) $\frac{1}{2}$ 5— $\frac{1}{2}$ 8 óráig séta-hangverseny a helyi cs. és kir. 82. gyalogezred zenekara által. b) 3—4 óráig üveggyőlövészet díjjakkal, c) 2—8 óráig amerikai tekésés. d) 4—8 óráig csolnakázás velencei módon, e) 2—8 óráig versenytekésés. A „velencei“ kertben jó ételek is itatok a vendéglős által szolgáltatnak ki. 2. Egy delután és est Ős-Budavárában. a) 4—8 óráig zenehangverseny. b) 4—8 óráig látványosságok és játékok: 1) angol golyódobás, 2) tányérdobás, 3) hólabdázás, 4) virág, confetti és serpentin dobás, 5) pezsgó,

ser és hideg ételek árulása, 6) gyorsposta, 7) francia panoráma, melyben láthatók: Bécs városának látványosságai, Páris, a párisi kiállítás, a kivilágított Eiffel torony, Robert az ördög operája és több mint száz nevezetes látványosság. 8) 6 órakor légbe bocsáttatik először egy nap, másodszor egy ördög, ezt követi egy társas család, utána megy egy néger. Belépti-díj: A „velencei kertbe és „ösbudavarába“ személyjegy 30 kr. gyermekjegy 10 kr. Este 8 órakor kezdődik a látványosság, melyre a belépti-díj: családjegy 2 kor., személyjegy 1 kor. A zárkörű táncmulatság kedvezőtlen idő esetén is megtartatik. Ez estély sikerétől remélik a téli pavillon építési költségeinek egy részét kifizethetni. A sikerre reményt nyújt a mulatság színhelyén rendezni szokott vásár-vásár jövedelme, melyet városunk szép leányai fogtak ügyességükkel és kedvességükkel fokozni.

— **Jubilált tanító.** A helybeli róm. kath. elemi iskola zártkörűen programmon kívül meghatározott kegyeleles megemlékezés történt. Ugyanis Rejőd Jenő a negyedik osztálynak tanulója szép beszédben üdvözölte a negyedik osztály főnökét abból az alkalomból, hogy Szász Károly e napon töltötte be tanítói működésének 25 éves évfordulóját. Szász Károly meglepetésként meg a nem várt órázórt, melynek megtörténte után a jelen volt díszes közönség részint a vizsgásteremben, részint saját lakásán üdvözölte a szorgalmas és lelkiismeretes tanítót.

— **A krajezáros vége.** Junius 30-án, a pénzügyminiszter rendelete szerint, el kell az utolsó krajezárosnak istünnie a forgalomból. Maga a krajezárték megmarad; annyira már nem voltak előrelátók, hogy a kis egységet meghonosították volna, például a filléressek mellett három filléressek veretésével. Ma és talán nagyon sokáig, míg megint új pénzlábnak nem lesz, a krajezárték az urakodó; a két filler nem más, mint pusztá érme-fogalom. Annál fölöslegesebb az a rendelkezés, hogy a krajezárt június 30-án elveszítse közforgalmi értékét, vagyis a ki ezen a napon tul krajezárt kap a markába a fillérek közt, okvetlenül károsodjék. Hiszen már ugys kevés krajezárt forog forgó ha is. Miért kelljen határidőhöz kötni kimulását? Ha folytatnák a régi praxist, hogy az állami hivatalok minden krajezáros pénzdarábát visszatartanak s nem bocsátanak vissza a forgalomba, bizony kimulnák szépen minden külön zaklató rendelet nélkül is az a pénzdaráb, melynek forgalma éppen nem károsíthatja meg az államot, lévén névleges értéke ugyanannyi, mint a két filléresnek. Ebben a rendelkezésben is a bürokrácia s nem a gyakorlati természet észjárás nyilatkozott meg.

— **Ismétlő tanfolyam.** Szász Károly a helybeli róm. kath. főelemi iskolának tanítója, lapunk útján is értesíti a tisztelt szülőket, hogy több oldalról jött megkeresés folytán, a bekövetkezendő nagy szünet alatt egy *ismétlő, illetőleg előkészítő* tanfolyamot nyit. A tanítási idő reggeli 7 és 10 óra között lesz, kíváncsra délután is. A tanítási díj nagyon mérsékelt. A tanfolyam f. é. június hó 3-án kezdődik. E tanfolyam előkészíti a latin nyelvből a gymnasium I-ső osztályára is. Minden szombaton tanulmányi kirándulás fog rendeztetni a vidékre. Szász Károly tanítónak eme tanfolyamát melegen ajánljuk azon szülők figyelmébe, hol az ismétlés és előkészítés válik szükségessé. Jelentkezhetni naponta 8—12-ig és délután 2—6 óráig.

— **Jelenet a pályaudvaron.** Az E. H. szombat esti kiadásra írja az alábbi hírt: Tegnapelőtt Tótmegyeren Benedek Andor tábornok egy őrnaggyal felakart szállani a vonatra. A kocsiiban azonban, a melybe a tábornok be akart szállni, nem volt hely. Erre a kalauz figyelmeztette az urakat. — Majd meglátom én, hogy lesz, szólt a tábornok. És be akart szállani egy szakaszba, melyben többen voltak, a többi közt Sulyovszky országgyűlési képviselő is. A kalauz, Schön Frigyes, udvariasan figyelmeztette a tábornokot, hogy nincs hely, oda nem szállhat fel. Erre a tábornok kárját féltve kiáltotta: — Fogja be a száját, mert a győztes utóm.

— **Krokodilus a Dunában.** A Dunaparton a minapában órahosszat ügyelgett egy parasztember. Mi sem természetesebb, minthogy a sarki rendőr figyelmes lett az atyafira, a kit rövid habozás után meg is szólított eképen:

— Mire vár? — Semmire! — hangzott a lakonikus válasz. — Kire vár? — kérdezősködött tovább a rendnek éber őre. — Senkire! felelte újra a paraszt. — Hát akkor: igazolja magát. Mert nekem gyanus az, hogy maga itt ácsorog hajnal óta. — Káposztás Áron vagyok és debreczeni adófizető polgár. Aztán meg nem ácsorgok, hanem lesem a krokodilyust. — Mi a szösz? — A krokodilyust! Mondok, hogy majd csak kidugja a vízből a poszáját. Kéne már látta?

— Nem én! — felelte a rendőr és azt hitte, hogy valami futó bolonddal van dolga.

— Mert van ám itt krokodilyus! Éppen csak azért jöttem föl Debreczenből, hogy lássam.

— Bácsi, magát lövé tették! — folytatta a rendőr.

— Nekem mondja? Hiszen itt van ni, nyomtatva, mint a szent írás! . . . Ezzel előhúzott a lajbi zsebéből egy gondosan összehajtogatott debreczeni újságot s a rendőr is elolvashatta azt, amiről a Debreczeni Ellenőr az „Express“ című könyvatos utján értesült. A valóban „megtörtént dologról“ ugyanis ezt táviratozta Debreczenbe az „Express“:

„A budapesti állatkert igazgatósága a már pusztuló félben lévő szebb és nagyobb állatpéldányok pótlására a berlini zoológiai társaságnál egy, a Nilusból importált és rendkívül kifejlett krokodilyust vásárolt. A krokodilyust Berlinből utnak is indították s a múlt hétfőn reggel 5—6 óra között Budapest nyugati pályaudvaron meg is érkezett. Az állatot az uton rendes ápolója kísérte, aki a megérkezéséről az állatkert igazgatóságát a megérkezés után azonnal értesítette. Míg a krokodilyust kísérője távol volt, hogy a megérkezésről hírt adjon s egyuttal az átvételt sürgetse, a vasúti állomáson dolgozó munkások nagy kíváncsisággal nézték a vaggont, melyben a krokodilyus volt elhelyezve, de nem láttak semmit, a vaggon be volt csukva, amire egyik munkás valószínűleg abban a hitben, hogy a krokodilyus lábában van és meg van kötve, kinyitotta a vaggon ajtaját s abban a pillanatban a krokodilyus friss levegőt érezve, az ajtó nyílása felé fordult; a munkások meglepetéssel szétfutottak, nyitva felejtették az ajtót, a krokodilyus ezt a pillanatot felhasználva nyíltbeséggel iramodott a rakodóra, ahová a vaggon kikapára állítva volt. A krokodilyus a szabadban egy-két pillanat alatt irányt választva, bizonyára megérezve a víz szagát a pályaudvartól egyenesen ki a váci uton keresztül, a Duna felé vette útját s a munkások által üldözve, bemenekült a Dunába. Mire a zoológiai intézet szolgálja az állatkert igazgatóságának megbízottjával a pályaudvarra érkezett, a kocsi üres volt, minden keresés kárba veszett. Az érdekelt felek a krokodilyust az állomástől mint elveszett podgyaszt követelték, bejelentették a reklamációt és kártérítési igényüket. Az állomásfőnök jelentést tett a rendőrségnek. A rendőrség keresi a krokodilyust és a munkást, a ki a krokodilyusnak ajtót nyitott; a dunaparti rendőrfőrajtókot szaporította és szigorította, sőt bizalmas értesítést küldött a Duna mentén lévő városoknak és községeknek, egyszóval megtegy minden intézkedést, hogy a krokodilyus senkiben kárt ne tehessen.“

Ezek után a rendőr nyugodtan távozott, a debreczeni civis azonban még most is lesi a dunai krokodilyust!

CSARNOK.

A takarékoságról.

— Csevegés. —

Kiesi gyerekkoromtól fogva mindaddig, míg ki nem kerültem az áldott szülői kéz oltalma alól, édes apám — a sok jó tanács mellett — főként azt az okos életelvet iparkodott belém verni, (sokszor bizony a somfabot igénybe vételével), hogy a takarékoság egyik legszebb tulajdonsága a föld gyarló fiának. Az apai igyekezetet köszönettel vettem, de jó anyám lerontotta annak hatását, amennyiben naponta fényes rézkrajezárokat adogatott nekem, a melyekkel következetesen eluyargaltam fűzfapapírom a „fekete kutyához“ címzett boltba, hogy ott azokat egy marék csukorkával cseréljem be. Vasárnapoként az akkor még forgalomban lévő négy krajezáros, az úgynevezett „szüster talér“ járt ki nekem s az is hasonló sorsra jutott. Kis gyerektől nem is lehet kívánni, hogy vagyont gyűjtsön.

A takarékoságról szóló szülői tanácsot csak későbbben kezdtem igazában mérlegelni, mikor elszakadva a szülői háztól, egyetemi hallgatónak jöttem fel Budapestre. Szegény emberek sarja vagyok, nem volt tehát módomban egyetemi éveimet arany évekkel varázsolni, hanem küzdöttem, szűkölködtem és mikor kedvem szottyant egy kis mulatozásra, hát elővettem könyveimet . . . és tanultam.

A mi kis pénz a kezem közé került, az fölment a legszükségesebb kiadásokra. Egy szomorú nyári alkonyon vacsora helyett — elmékedésbe fogtam, a mi megszülte azon határozatomat, hogy igyekezni fogok sovány segélypénzből valamieskét megtakarítani s az így nyert összeget majd esztendő végén leküldöm az öregnek. Megmutatom, hogy ember vagyok a talpamon, s nincs mitől félni a jövőmet illetőleg. Megélek én a jég hátán is, akarom mondani a méreg drága fővárosban — hihetetlenül csekély összeggel.

Másnap tüstént megkezdtem takarékosági műveleteimet. Reggelimről mindenekelőtt nagylelkűen lemondtam és korgó gyomorral töltöttem a délelőtti tálteremben. Harangszóra kísértálm a Duna-partra s ott tizenkét krajezárt ára ropogós cseresznyét vásároltam: az volt ebédem. Mondhatom, jól megmérték: nagy papírceszkéből mosolyogtak rám a piros, fénylő cseresznyeszemek.

Ugy jóllaktam, hogy még! Nem tudtam hamarjában csodákozásoknak kifejezést adni a fölött, hogy ez a gondolat előbb nem ötlött eszembe. Hiszen jobb táplálót szert keresve se lehet találni a cseresznyénél, mert érzem magamról, hogy mozdulni is alig tudok a jóllakottságtól. Ehez hasonló életmódot folytattam egy álló hétig s jó kedvet kölcsönözött nekem az a tudat, hogy ime! én mily takarékos tudok lenni.

A hatodik napon aztán betört a villám! A folytonos és nagy mértékben való gyümölcsösítés ugyanis ártalmamra szolgált, t. i. nagy és kínzó gyomorfájdalmak fogtak el. Aggva dőltem.

Hosszas betegeskedés után tehát ama fölfedezésre kellett ébrednem, hogy takarékoskodásom nem annyira az én javamra szolgált, mint inkább a — doktorára.

Egy-két napon keresztül a világról se mértem volna a tűkörbe nézni, mivel fölötte szégyeltem magamat ömagam előtt.

A tapasztaltak után hozzáálltam az *okszerű* takarékosághoz. A dunaparti kofás sátrak helyett kisebb-szerű vendéglőkben ettem ebédet, olcsót, keveset. Ilyen körülmények között most már nem volt többé bajom a betegséggel, sőt vigan jártam dolgom után s örömmel vettem észre, hogy kevéske pénzem alig-alig fogy, szóval a takarékoság igazi útján haladok. Egy kissé lesoványodtam ugyan, de hát Istenem, hány olyan ember é a föld hátán, a ki napjában öt forintot is költ gyomrára és mégis olyan mint a héring.

Az első egyetemi évet szerencsésen által küzdöttem és úgy anyagi, valamint szellemi eredménnyel megrakodva, hazafelé készültem. Netto ötven forintot sikerült ez év alatt fillérenként összekuporgatnom s ez a — szerintem — tömörked sok pénz egy kis szivar-skatulyában hevert egy rakáson. Egy tizes bankó volt közte, még két öt forintos, a többi harmincz forint már tizkrajezárosokból állott. Titódtam. Vajon illik-e ajándékpénzt ily különféleségben hazavinni?! . . . Bizony nem illik, gondoltam magamban és szépen kezembe fogtam pénzes dobozomat, hogy elvigyem valami váltóüzletbe.

Hej! de micsoda nagy örömet okozott nekem annak a vadonat új övönes papírbankónak a megtáptása, melyet a váltóüzletben cserébe adtak az én apró pénzemért. Debogy helyeztem volna el a tárczámban, mikor én gyönyörködni kívántam benne. Az utcán azonban ezt nem tehettem, tehát megelégedtem pusztán azzal is, hogy külső zsebembe csúsztattam és ott babrálokztam vele. Előre elképzelttem magamnak szülőim örömet, mikor majd átadom nekik az ötvenest, mint takarékoságom gyümölcsét.

Jól sejtettem. Apám s anyám nagyon megörültek az én ajándékomnak, de azt hiszem, mégis nagyobb örömet találtak abban, hogy én oly takarékos voltam távollétem alatt.

Estefelé ájtott hozzánk a tisztelendő úr, hát anyám sietett rögtön az almáriomhoz, hogy a nagy pénzt onnan elővegye s eldicsekedjék szülőite fiával.

— Szép szép — mondotta a tisztelendő úr, de egyszerre csak kivette anyám kezéből a bankót s a lámpafényhez emelé.

— Ez hamis. Nem ér egy fabatkát se! — szólt kevés vártatva.

Nyomban ledültem ijedtemben a székről, a melyen ültem. Anyám pedig sirni kezdett.

. . . Tehát ismét nem magamnak gyűjtöttem a nélkülözött garasokat, csupán csak egy csalót gazdagítottam velük.

Ez a kudarc tökéletesen elvette kedvemet a további takarékoságtól. Az ördög vinné el az olyan takarékoskodást, mikor másnak takarékoskodik az ember.

Kiadtam ezek után a jelszót: „Nem takarékoskodom többé!“ Vagyis magyarul mondva: nem spórolunk.

Nem is raktam többé élére a garast, hanem a mint jött, mindjárt útnak is eresztettem. Pedig később már inkább módomban állt volna a spórolás, mert — Istennek hála! — bővebb jövedelmi forráshoz jutottam végre, de nem tettem félre egy lyukas krajezárt se. A multakból fönmaradt példák bosszantottak.

Egyszer — séta közben — kiballagtam a városligeti mutatványos bódék területére, hogy egy kis komédián felviduljak. Szükségletlen részleteznem a városliget eme részét az olvasó előtt, hisz mindenki tudja, hogy ott tucatszámra kínálkozik a járókelőknek mindenféle bobóság, cirkususz, színház, ezinnadratta-bum, sűrűház, stb.

Sorsom egy népcirkusushoz vezetett, melyben csekély husz krajezárt belépti díj mellett a legkülönfélébb láttnivalók vannak.

Ezt megnézem, — gondoltam, — úgy is rég volt, hogy utoljára láttam. Már-már ott álltam a pénztár előtt hogy jegyemet annak rendje és módja szerint megváltssam, mialatt tekintetem a nyitott oldalú cirkususz kerületére, egy félkörbőnhuzódó kerítésre esett, mely mögött óriási tömegben csoportosult az ingyenes néző közönség. Rögtön visszaléptem a pénztártól és közéje vettyültem.

Természetes! Minek fizetnék én most husz krajezárt hiába, mikor kívülről ugyanazt látom — ingyen.

Igen megörültem annak, hogy husz krajezárt megtakaríthatok.

De örömem csakhamar siralommmá változott, amennyiben a komédia után elképedve vettem észre, hogy arany óram lánczostul együtt hiányzik, a stírléségen valami gazember kiemelte zsebemből.

Ez volt a harmadik eset, hogy a takarékoság áldozatának nevezhettem magamat. Megfogadtam, hogy soha többé ebben az életben nem fogok takarékoskodni, sőt inkább tékozlok.

Önöknek is ezt ajánlom . .

Nyilttér. *)

Nyersselyem básztruha 8 frt 65 krtól

42 frt 75 krig teljesöltönyhöz való kelme — *Tussors* és *Shantung-Pongees*, valamint fekete, fehér és színes „**Henneberg-selyem**“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés szín és mintázatban **Privát fogyasztóknak** postabér és vámentesen valamint házhoz szállítva — **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai cs. és kir. ud. v. sz. szállító **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősségem nem vállal a szerk.

Első és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.

Homlokzat-festék-gyár**KRONSTEINER KÁROLY**

Bécs, III., Hauptstrasse 120. sz. (saját házában)

Külföldre arany érmeikkel.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézőségek, vasutak, ipari- és gyári társulatok, építési vállalatok, építő-mesterek, ugyancsak gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója.

E homlokzat-festékek, melyek mészen felelődhettek száraz állapotban, poralakban és 40 kü önöző mintában különként 16 krtól felfelé szállítanak és ami a festék szűrtisztaságát illeti, azonos az olajfestékekkel.

Mintakártya, ugyancsak használati utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Sz. 1335—1899. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekvisi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Bene Anna szül. Meliezei vingárdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 474 ft 90 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a vingárdi 80 sz. tjkvben A + 1. rdsz., a 398 sz. tjkvben A + 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15. 16. rdsz. a 474 sz. tjkvben A + 1. 2. 3. 4. 5. 7. 9. és 10. rdsz. alatt foglalt fekvőkre összesen 2000 ft becsárban az árverést elrendelte és hogy a fent megjelölt ingatlanok az 1899 évi július hó 17-ik napján d. e. 9 órakor Vingárd község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. 60. t. e. 42 § ába jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak, az 1881. 60. t. e. 170 §-a értelmében a bíróságnál törített előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekvisi hatóságtól.

Kelt Gyulafehérvárott 1899. évi május hó 12-én.

A kivonat hitelességét igazolja.

N a g y K á l m á n, tkvi kiadó.

Raktár minden gyógyszerárban.**A SZÉPSÉG**

emelésére, főkétesítésére és fentartására legkifinomott, teljesen ártalmatlan, vegytiszta és zsírmentes készítmény a

Margit-Crème.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szünteti szeplőt, májfoltot, pörsest, pattanást, bőrtörést (mitesszer) és minden más bőrtörést. Kisimítja a ráncokat és himlőhelyeket, még koros egyéneknek is úde, bájos arcszínűt kölcsönöz.

Dr. Mosengeil és Metzger hírneves tanárok az arezon levő ráncokat masage által tüntetik el. Erre kiválóan alkalmas a Margit-Crème. Ha az arezot napoként Margit-Crémével masszírozzuk, nemcsak a szeplők, májfoltok és egyéb areztisztatlanságok tűnnek el, hanem a ráncok, himlőhelyek és egyéb rendellenességek, melyeket öregség, gondok, betegség stb. okoztak.

Övszer a nap és szél befolyása ellen. Nappal is használható. **Nagytegyel 1 ft, kicsi 50 kr.**

Margit hölgypor 60, Margit szappan 35, Margit fogpep (Zahnpaste) 50 kr.

Rosetter hajregenerátor az ősz hajnak eredeti színt adja vissza 1 ft.

Hajszőkítő bármily haját aranyozókra fest 50 kr. és 1 ft.

Tanochinin pomade legjobb hajápoló és növesztő 35 és 50 kr.

Világosvári Bohus hajszepítő dőlezzeg, szép hajszíne nevelésére 25 és 35 kr.

FÖLDÉS KELEMEN

Arad, Deák Ferencz-utca 12.

Bel- és külföldi gyógyszerészi és higiénikus különlegességek, kötszerek, tolette ezeknek raktára. **Telefon 111. sz**

Főraktár **GÖTH GYULA**

Gyulafehérvárt.

3 ft-on felüli rendelmények bérmentve küldetnek.

Csak akkor valódi, ha minden doboz címeres védjeggyel van lezárva.

Óvakodjunk a hamisításoktól és utánzatoktól.

M é s z

kapható 10.000 kgr. vagy fél kocsinként kocsiba rakva hivatalsan utánmérlegelve

Maderspach Victor gépészmérnök Banyiczai mésztelepén, állomás Banyicza

70 azaz hetven forintjával, * * * * *

* * * * * kiválasztott darabos mész hetvenöt forinttal.

Szállítás megrendelés után azonnal foganatossítottatik.

H I R D E T É S.

A „Szászvárosi takarékpénztár részvénytársaság” vagyoni helyzetét az 1898. évi „Mérleg számlájának” következő kivonata mutatja:

VAGYON**TEHER.**

1 Pénztár számlán	13036	1 Részvénytőke számlán	60000
2 Váltó	669778	2 Tartalékalap	44018
3 Jelzálog kölcsön	141804	3 Betétek	562114
4 Folyó	17670	4 Hitelezők	16375
5 Adósok	9611	5 Nyereség	22010
	851899		851899

Ez a pénztár már 27 év óta áll fenn s üzletköre a következőkre terjed ki:

1) **Elfogad betéteket** 5%-ra, sőt egyletek, iskolák, községek alapítványait, állandó jellegű tőkéit; továbbá árvák pénzeit, valamint magánosok betéteit, ha azok hosszabb időre hagyatnak az intézetnél, 5 1/2%-ra is. A tőke kamat adót minden esetben az intézet fizeti. Felmondások pedig rendszerint **azonnal** kifizetnek.

2) **Kölcsönt ad**: a) 180 napnál (félév) nem hosszabb lejáratu és két megbízható kezés által is aláírt váltóra; b) állami kötvényekre és egyéb értékpapírokra az árfolyam, illetőleg a névérték 80%-ig és c) ingatlanokra óvadéklevél alapján a becsérték fele összegéig legfennebb 20 évi részletben leendő visszafizetés feltétele mellett. Kamatláb rendszeren 6% és 2% illeték (együtt 8%), e kívül semmiféle pótdíj sem számíttatik.

3) **Visszleszámítol** 180 napnál nem hosszabb lejáratu váltókat, a melyeket gazdák, iparosok, kereskedők és vállalkozók ügyfeleiktől, adósaiktól **árúért** kaptak, de a kifizetésig is értékesíteni akarnak. Ez elfogadványokat lejáratkor benyújtóik kötelesek rendezni.

Hivatalos órák a hétnek minden köznap **délelőttjén** tartatnak. Postán érkező tudósításokra **azonnal** kimerítően válaszol.

Szászváros, 1899. június hó 5 én.

Az igazgatóság.

Hirdetések jutányos áron felvételnek

e lap

kiadóhivatalában.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

• Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszér ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik külsőleg, és szívnél, tápszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjeggyé és Richter czéjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Posttőszéjjelküldés csak magánosoknak.

Egy vég, 3-10 m. hosszú, teljes ürtöltőnynek ára csak

Posttőgyári raktár **Kiesel-Amhof Brünnben.**

Minták ingyen és bérmentesen. — Minták szállítás.

Magánvők figyeljenek! Csak közvetlenül vásárolhatnak az értékek megfelelően. Fővilágosítással és bizonyításképpen csak Krausz Adolf posttőkereskedő Budapest a szabónak, ha mintakönyvből tesz rendelést, a következő ajándékot adja:

10 ft vásárlásnál egy ürtöltőt 50 kr.-ért,
20 ft „ „ egy ürtöltőt 1 ft-ért,
30 ft „ „ három ürtöltőt egészen ingyen.

Ezenkívül a szabó még a következő engedményt kapja: 3 ftot méterje után s külön 20%-ot. Ezeket az ajándékokat a magánvő fizeti, ha Krausz Adolf mintakönyve után a szabónál vásárol.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szőlő ügynökök, kik törvényszerűen megengedett sorsjegyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénztárat (részvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „Confidentia” ezimen: **Eckstein Bernát** hirdetési irodájába Budapest, V., Fürdő-utca 4. intézendők.

Nyom. Papp Györgynél Gyulafehérvárt.